

Resolusjon

Landsmanslutninga av Vasskraftkommunar sitt landsmøte fant sted 20.-21. august 2009 i Alta. Landsmøtet samlet mer enn 340 kommunepolitikere og kommuneansatte. LVK har 170 medlemmer og er en partinøytral organisasjon. Landsmøtet vedtok følgende enstemmige resolusjon:

EIENDOMSSKATT PÅ KRAFTPRODUKSJONSANLEGG – KOMMUNENE KREVER AT STORTINGET FJERNER SKATTERABATTEN TIL KRAFTPRODUSENTENE

- Likhetsprinsippet er fundamentalt i skattelovgivning. Eiendomsskatteloven inneholder imidlertid en bestemmelse om maksimumsverdier ved verdsettelse av vannkraftproduksjonsanlegg, som ikke er vedtatt for andre faste eiendommer eller industribedrifter, eksempelvis for ilandføringsanlegg og installasjoner for oljevirkosomhet på land. Lovbestemmelsen innebærer at kommunene gir en betydelig skatterabatt til de store kraftprodusentene.
- Landsmøtet finner det urimelig og uheldig at kraftprodusentene, med årlige rekordoverskudd, er gitt slik skatterabatt når tilsvarende rabatt verken er vedtatt for småskala vannkraftverk eller andre industribedrifter, herunder vindkraftanlegg. Loven innebærer en utilsiktet forskjellsbehandling av skatteyttere. Loven påvirker konkurransegrunnet for nye fornybare energikilder. Videre innebærer maksimumstaket at LVKs 170 kommunene ikke får de inntekter de skulle hatt ut fra de reelle markedsverdier vannkraftverkene har.
- ***Landsmøtet krever at Stortinget vedtar en endring av eiendomsskatteloven § 8 - som innebærer at minimumsverdiene og maksimumsverdiene for verdsettelse av vannkraftproduksjonsanlegg fjernes***

Kontaktpersoner: Leder Børre Rønningen, 971 67 846 og
Advokat Caroline Lund, 99 11 99 01

Fakta

- Skattemyndighetene har opplyst at flere enn 250 av 330 kraftproduksjonsanlegg nådd maksimumsverdi, og trolig er det nærmere 300. Det innebærer at Eiendomsskatten på vannkraftanlegg ikke lenger er basert på verkenes virkelige verdier, men på et lavere, tilfeldig valgt grunnlag, som er politisk bestemt. Det betyr igjen at eiendomsskatt på kraftanlegg dermed er å betrakte som en avgift - og ikke en skatt, basert på skatteevneprinsippet.
- Maksimumsverdien er hjemlet i eiendomsskatteloven § 8, som kun har trådt i kraft for kraftproduksjonsanlegg. Bestemmelsen i § 8 trådte i kraft med virkning fra 1. januar 2001
- Målsetningen med en ikrafttreden av § 8 for kraftproduksjonsanlegg var at eiendomsskatten i større grad enn tidligere skulle treffe markedsverdien på kraftanlegg, og at man oppnådde mindre skjønsmessige takseringer av vannkraftverk
- En ikrafttredelse av § 8 medførte en omlegging av verdsettelsesprinsipp for kraftproduksjonsanlegg til en formuesverdiberegning (utregnet med grunnlag i de fem siste års spotmarkedspriser, jf. skatteloven § 18-5). Endringene i 2000, ville føre til en utilsiktet halvering av eiendomsskatten på kraftanlegg. Det er en kjensgjerning at et kraftanlegg alltid vil ha en verdi – uavhengig av det enkelte års overskudd. For å hindre det utilsiktede skattebortfallet innførte Stortinget en minimumsverdi (nå kr 0,95/KWh) for verdsettelsen
- I 2004 ble det mot LVKs protester innført en maksimumsverdi på kr 2,35/KWh. Begrunnelsen var ut fra symmetrihensyn: Kraftselskapene ville i perioder med høy lønnsomhet få igjen for den ulempen minimumsverdien utgjorde i år med lav lønnsomhet.
- På grunn av et vesentlig høyere prisnivå på elektrisk kraft har minimumsverdien ingen betydning i dag. Begrunnelsen for minimumsverdien - skjærme mot inntektskubortfall hos kommunene – er bortfalt for godt. (Både pga CO2-kvoteregimet og et fungerende kraftmarked). Skulle noen nye anlegg ligge under minimumsverdien, vil også kraftselskapene være tjent med at den fjernes.
- Av dette følger at begrunnelsen for maksimumsverdien – symmetrihensynet – dermed er bortfalt.
- Maksimumsverdien innebærer en forskjellsbehandling i favør av de større kraftanlegg sammenlignet med andre energiproduserende anlegg, som vindkraft og småkraftanlegg. Bestemmelsene om maksimumsverdi og minimumsverdi bør følgelig fjernes.